

Երվանդ Նազարեթյան

Մի ձեռքս՝ բռունցք, մյուսի ավիր բաց

Մի ձեռքս՝ բռունցք, մյուսի ավիր բաց

Վաղուց տեսնում եմ մութը թափանցիկ,

Իմաստություն էր գրկանքը տրված,

Եվ ինձ հանդիպած վեհ ու սին անձիք:

Քանգի շատերին ես մոտ թողեցի,

Ոմանց էլ անձամբ ինքս մոտեցա,

Շուրթիս շուկով՝ թող Լույս եղիցի,

Մերթ սխալվեցի, և մերթ ճիշտ անցա:

Ճախրանքիս պահին ճանաչեցի ինձ,

Ցավիս մեջ կոնատ սերտեցի նրանց,

Այսպես քայլեցի ես Գեթսեմանից՝

Մի ձեռքս՝ բռունցք, մյուսի ավիր բաց: